

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

9.3.2006

B6-0161/06

Állásfoglalásra irányuló indítvány

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatairól szóló vita lezárása érdekében

az Eljárási Szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján

előterjesztette: Francis Wurtz, Ilda Figueiredo és Helmuth Markov

a GUE/NGL képviselőcsoportja nevében

a 2006. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

az Európai Parlament állásfoglalása a 2006. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

Az Európai Parlament,

- tekintettel a lisszaboni stratégia félidős felülvizsgálatáról szóló, 2005. május 9-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Integrált iránymutatások a növekedésről és a foglalkoztatásról (2005–2008) című 2005. április 12-i bizottsági közleményre (COM(2005)0141),
- tekintettel a Közös cselekvések a növekedésért és a foglalkoztatásért: A Közösség lisszaboni programja című 2005. július 20-i bizottsági közleményre (COM(2005)0330),
- tekintettel a 25 nemzeti lisszaboni reformprogramra, azoknak a tagállamok által benyújtott formájában,
- tekintettel a Bizottság 2006. január 25-i, éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Tanács elnökségének 2000. márciusi, 2001. márciusi, 2005. márciusi és 2005. októberi következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

Általános kérdések – gazdasági, szociális és környezetvédelmi észrevételek

1. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a lisszaboni stratégia úgynevezett újjászületése, amelyről a tavaly tavaszi Európai Tanács keretében állapotok meg, egyetlen célként a „versenyképességre”, a „gazdasági szerkezet reformjára” és a „vállalkozásokra” összpontosít, ami egyértelmű neo-liberális elfogultságot mutat, és kockára teszi a szociális dimenziót, valamint nem veszi figyelembe az EU különböző országaiban tapasztalható gazdasági, szociális és környezetvédelmi problémákat; hangsúlyozza, hogy ezeket a prioritásokat konkrét nemzeti reformprogramokba ültette át valamennyi tagállam, ami ösztönzést ad a folyamatban lévő reformoknak valamennyi tagállamban a közbeszerzés, a közüzemek, a munkaerőpiac és az országos társadalombiztosítási rendszerek terén;
2. hangsúlyozza, hogy a 2000. márciusi Európai Tanács által meghatározott lisszaboni stratégia – amelyet a legnagyobb európai munkavállalói szervezetek, például az UNICE és az ERT egyértelműen támogattak – az Európai Unió számára a legfőbb eszközként szolgált annak elősegítéséhez, hogy liberalizálják és privatizálják a közüzemeket, rugalmasabbá és alkalmazkodóbbá tegyék a munkaerőpiacokat, csökkentsék a béreket, valamint hogy a társadalombiztosítási szolgáltatások nagy részét, beleértve a nyugdíjakat és az egészségügyet megnyissák a magánérdekek számára;

---

¹ HL C 320E, 2005.12.15., 164. o.

3. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy Európai Uniót 2000 óta sújtja a gazdaság és a munkahelyek lassú növekedése, a termelékenységből származó nyereségszerzés eltolódása a munkavállalóktól a munkáltatók felé, valamint a munkanélküliség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés, a munkahelyek bizonytalanságának és a jövedelmi egyenlőségek folyamatosan magas szintje; megjegyzi, hogy ezzel szemben a nyereségek GDP-hez viszonyított részaránya az euróövezetben jelenleg az elmúlt 25 év legmagasabb értékét mutatja, míg a bérek aránya évtizedről évtizedre csökken;
4. hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégia nagyrészt sikertelen volt kinyilvánított céljainak elérésében, azaz a 3%-os átlagos gazdasági növekedés, a 20 millió új munkahely által létrejövő teljes foglalkoztatottság és annak megvalósításában, hogy a kutatásra és fejlesztésre fordított teljes kiadás elérje a Közösség GDP-jének 3%-át; megjegyzi, hogy a közösségi adatok szerint az átlagos gazdasági növekedés a célnak nagyjából a fele volt, a létrejött munkahelyek a célnak körülbelül a negyedét tették ki (figyelmen kívül hagyva a létrejött munkahelyek minőségét és a jelenlegi munkanélküliségre vonatkozó adatot, amely megközelíti a 20 milliót) a K+F-re fordított kiadások pedig a GDP 2%-a alatt maradtak;
5. hangsúlyozza, hogy a piacok liberalizálásának és a közüzemek privatizálásának jelenlegi folyamata nem hozott látható előnyöket sem az árakban, sem a szolgáltatások minőségében vagy a közkiadások csökkenésében; megjegyzi, hogy ezzel ellentétben a fogyasztók és felhasználók szervezetei áremelkedésekről, a szolgáltatások minőségének romlásáról és az élelmiszerárak növekedéséről számoltak be, megjegyzi továbbá, hogy a liberalizáció hozzájárult az érintett ágazatokon belül a munkahelyek megszűnéséhez és olyan magánmonopóliumok létrejöttéhez, amelyek veszélyeztetik a munkavállalók és a fogyasztók jogait;
6. úgy véli, hogy az EU-n belül a monetáris és fiskális politika kedvezőtlen hatással volt a gazdaság és a munkahelyek növekedésére, és felhívja a figyelmet arra, hogy olyan monetáris és fiskális politikára van szükség, amely segíti a gazdaság fellendülésének megerősítését és a munkanélküliség elleni küzdelmet;
7. sajnálatát fejezi ki a 2005. decemberi Európai Tanács által a 2007–2013-ra vonatkozó pénzügyi terv kapcsán elért megállapodás miatt, különösen a strukturális alapok csökkentése (az uniós GNI 0,41%-áról annak 0,37%-ára), valamint a szociális, környezetvédelmi, kutatási, kulturális és oktatási programok csökkentése miatt;
8. úgy véli, hogy az uniós GNI 1.045%-a rendkívül kevés, és hangsúlyozza, hogy a 2007–2013-ra vonatkozó pénzügyi tervnek valódi növekedéshez kell vezetnie az EU költségvetésében, annak érdekében, hogy megbirkózzon a kibővített EU szociális, gazdasági és környezetvédelmi kihívásaival és kohézió iránti szükségleteivel;
9. hangsúlyozza, hogy az EU-nak olyan makrogazdasági keretre van szüksége, amely támogatja a fenntartható fejlődést, a fokozottan környezetbarát belső keresletet, a teljes foglalkoztatást a jogok figyelembevételével, valamint a társadalmi és gazdasági kohéziót; ezért kéri a tagállamokat és az Uniót, hogy állapodjon meg egy európai beruházási stratégiát illetően, és hozzon létre „uniós beruházási programot a fenntartható fejlődés és a foglalkoztatás érdekében” az uniós GDP legalább 1%-ából, amelyet a tagállamoknak kell kiegészíteniük;

10. kombinált és összehangolt bővítő költségvetési politikát kér az EU-tól és a tagállamaitól, amely a belső kereslet, az állami beruházások, a kutatás és az oktatás erősítésére, valamint az emberi erőforrások fejlesztésére irányul és a következőkön alapul:

- i a monetáris politika EKB általi enyhítése, amely a demokratikus elszámoltathatóságon, valamint gazdasági és társadalmi aggodalmakon alapul, és amelyet az árstabilitásra irányuló átfogó céljának megváltoztatásával párhuzamosan kell bevezetni,
- ii a Stabilitási és Növekedési Paktum hatályon kívül helyezése;

11. emlékeztet a progresszív bérpolitika fontosságára a belső kereslet fokozása, a társadalmi integráció előmozdítása és a jövedelmi egyenlőtlenségek leküzdése érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a bércsökkenés továbbra is az integrált iránymutatások céljai közé tartozik;

12. kéri a lisszaboni stratégiának egy „európai szolidaritási és fenntartható fejlődési stratégiával” történő felváltását, amely az EU gazdasági, szociális és környezetvédelmi politikáinak meghatározott erősségeire összpontosít és ösztönzi a befektetést a következőkbe:

- i a kutatásba és innovációba, a munka minőségébe annak szempontjából és a képzettségek fejlesztésébe, magasan képzett és művelt munkaerő létrehozása érdekében,
- ii az alapvető és az ipart támogató infrastruktúrába,
- iii a közszolgáltatásokba, azok minőségének javítása érdekében,
- iv a környezetvédelemben és a környezetbarát technológiákba,
- v a munkavédelmi, szociális, környezetvédelmi és biztonsági előírásokba a legmagasabb színvonalú előírások teljesítésére irányuló harmonizáció elérése érdekében,
- vi a szociális gazdaságba;

13. úgy ítéli meg, hogy a nagyszámú munkahely közvetlen és közvetett megteremtése tekintetében a környezetvédelmi politika jelentős gazdasági lehetőséget képvisel, ha az innovációs és iparpolitika a fenntartható fejlődés előmozdítására összpontosít;

A nemzeti reformprogramok és az éves jelentés értékelése tekintettel a 2006 tavaszán tartandó Európai Tanácsra

14. hangsúlyozza, hogy a közösségi lisszaboni program és a nemzeti reformprogramok a felülvizsgált lisszaboni stratégia keretében arra szolgálnak, hogy valamennyi tagállamban nemzeti indoklással szolgáljanak ugyanazokra a strukturális reformokra és mozdítsák elő ezeket a reformokat, különös tekintettel a munkaerőpiacra és a szociális biztonságra, amelyeknek jelentős gazdasági és társadalmi eredményeik lesznek, amit tovább fokoznak az integrált iránymutatások és a Stabilitási és Növekedési Paktum;

15. tudomásul veszi a Bizottság éves jelentését, és sajnálatát fejezi ki azon elfogultság miatt, amelyet a Bizottság tanúsít az üzleti vállalkozások potenciáljának felszabadítására és a magánbefektetésekre irányuló alapvető prioritásai, nevezetesen a következők tekintetében:
- i a szociális biztonság további privatizációja, a társadalmi juttatások csökkentése, valamint a hivatalos és az effektív nyugdíjkorhatár növelése indokolásának biztosítása,
  - ii ragaszkodás a munkaerőpiac további rugalmasságához a „flexicurity” (rugalmasság és biztonság) új elképzelése révén, amely egyenértékű az „alkalmazhatósággal”,
  - iii a kutatás-fejlesztés és az oktatás hozzákötése a szabad piac változásaihoz, és ezáltal a tudás és a kutatás áruvá alakításának igazolása,
  - iv ragaszkodás az energiapiacok liberalizációjához, és átfogó prioritás biztosítása a szolgáltatások belső piaca kiteljesítése számára;
16. sajnálatát fejezi ki a „flexicurity” (rugalmasság és biztonság) új elképzelésének Bizottság általi bevezetése miatt, amelyet a megfelelően rugalmas munkaszerződéseknek az egyik munkahelyről a másikba történő váltását támogató összekapcsolt munkaerőpiaci politikákkal történő kombinálásaként határoztak meg; úgy ítéli meg, hogy ez az elképzelés párhuzamba állítható az „alkalmazhatóság” elképzelésével, amely a munkahelyszerzés felelősségét a munkavállalóra hárítja; hangsúlyozza, hogy mindkét elképzelés támogatja a munkaerőpiaci deregulációt és az elbocsátások liberalizációját, és ezáltal veszélyezteti a társadalmi kohéziót és a munkaminőséget;
17. mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fenntartható nyugdíjakra vonatkozó nemzeti stratégiai programok második generációjának fő iránymutatásai a jóléti szolgáltatások privatizációja, a nyugdíjkorhatár növelése és a juttatások szintjének csökkentése irányában elfogultak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság ragaszkodik a szociális védelmi rendszerek úgynevezett „modernizációjának” további előmozdításához;
18. indokolatlannak tartja a Bizottság és a Tanács által a lisszaboni stratégia révén az állami nyugdíj pillér további lebontása/privatizációja és az effektív és a hivatalos nyugdíjkorhatár növelése érdekében gyakorolt nyomást; a hivatalos nyugdíjkorhatár növelésére irányuló kísérleteket elutasítja;
19. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság által tavaly ismertetett nyolc kulcsfontosságú EU-intézkedéssel szemben a szolgáltatások belső piacának megteremtése és a Bolkestein-irányelv kapott prioritást; megismétli azzal kapcsolatos eltökéltségét, hogy figyelembe vegye a szolgáltatási ágazat gazdasági fontosságát az európai gazdaság és a munkahelyteremtés szempontjából, de úgy véli, hogy a szolgáltatások liberalizálása elősegíti a munkaerőpiaci deregulációt, a társadalmi és környezeti dömpinget, veszélyezteti a közszolgáltatásokat, a munkahelyeket, valamint a társadalmi és fogyasztói jogok érvényesülését; elutasítja a Bolkestein-irányelvet és felhívja a Bizottságot, hogy vonja vissza a szolgáltatások belső piacáról szóló irányelvre irányuló javaslatot;
20. hangsúlyozza, hogy a rugalmas munkaerőpiac és a bizonytalan munkahelyek között ellentmondás feszül, és hogy szükség van a munka minőségének előmozdítására, annak

minden aspektusában; megjegyzi, hogy az eddigi munkaerőpiaci reformokat a termelékenység növekedésének megtorpanása követte; felhívja a Bizottságot, hogy bocsásson ki közleményt a munka minősége és a termelékenység közötti kapcsolatról;

21. felhívja a figyelmet a munkavállalók, a fogyasztók és a közszolgáltatásokat igénybe vevő személyek mélyen gyökerező harcára és ellenállására a jelenleg folyamatban lévő liberalizáció, valamint a munkaerőpiaci és társadalombiztosítási reformok ellen, és felhívja az Európai Tanács tavaszi ülését, hogy vegye ezt figyelembe és következtetéseibe építse be a szakszervezetek, a fogyasztói szervezetek és a közszolgáltatásokat igénybe vevők szervezetei által benyújtott javaslatokat is;
22. sajnálattal veszi tudomásul, hogy 2005-ös tavaszi jelentéséhez hasonlóan a Bizottság a közleményében teljesen figyelmen kívül hagyta a szociálpolitikai menetrendet, nevezetesen a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni harc során alkalmazandó társadalmi integrációs stratégiát;
23. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a nemzeti reformprogramok nagy része annak ellenére nem említi a társadalmi integrációs stratégiát, hogy az a szociálpolitikai menetrend és a 2000 márciusában elfogadott lisszaboni stratégia egyik pillérét képezi; megjegyzi, hogy a kibővült Unióban 72 millió ember él a szegénység fenyegetésében; felhívja az Európai Tanács tavaszi ülését, hogy tűzzön ki ambiciózus célokat arra vonatkozólag, hogy az EU szegénységi mutatóját, és az S80/S20 mutatóval kifejezett bevételi egyenlőtlenségeket 2010-re a felére csökkentsék;
24. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a nemzeti reformprogramok csak a munkahelyek számának növelésére összpontosítanak, és figyelmen kívül hagyják az érem másik oldalát, a jobb munkahelyek kérdését; hangsúlyozza, hogy az éves jelentés és a nemzeti reformprogramok nem foglalkoznak megfelelően a minőségi munka előmozdítása kérdésének minden aspektusával, és úgy véli, hogy az EU-nak prioritásként kellene kezelnie ezt a problémát, hiszen az szorosan kapcsolódik az élet minőségéhez, a társadalmi integrációhoz és a termelékenységhez; felhívja az Európai Tanács tavaszi ülését, hogy tűzze ki célul az EU-ban határozott időre szóló szerződéssel foglalkoztatott alkalmazottak 50%-ának határozatlan idejű szerződéssel való alkalmazását 2010-ig;
25. elismeri a közszolgáltatások fontosságát és azoknak az Európai Unió társadalmi, gazdasági és regionális kohéziójában betöltött szerepét; erősen bírálja az állammal, mint az általános érdekű szolgáltatások biztosítójával szembeni elfogultságot, és felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a közjavakat helyezték az állam kezelésébe;
26. hangsúlyozza, hogy új munkahelyek teremtése és a termelékenység növelése érdekében az EU-nak erős elkötelezettségre van szüksége a munkaidőnek a bérek csökkenése nélkül történő csökkentése iránt; felhívja a Bizottságot, hogy vonja vissza a munkaidőről szóló irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatát;
27. úgy véli, hogy a jelenlegi, a jogalkotás tökéletesítésére irányuló kezdeményezésben javasolt költséghatékonysági és versenyképességi értékelések elfogultak az üzleti érdekek javára, és fő céljuk minden olyan jogalkotási aktus visszavonása, amely veszélyezteti a versenyt és az üzleti jövedelmezőséget; úgy véli, hogy a hatáselemzéseknek nem szabad megkérdőjelezniük a javasolt vagy elfogadott jogszabályok eredeti céljait, nevezetesen a

munkaerő védelmét, valamint a társadalmi, környezetvédelmi és fogyasztói jogokat;

A szolidaritás és a szociálpolitikai ütemterv felé

28. ragaszkodik hozzá, hogy a változtatást támogató széles körű koalíció kiépítése érdekében a lisszaboni stratégiának a jóléti rendszerek gyengítése helyett azok megerősítésére kell törekednie (a nyugdíjhoz, az egészségügyi és munkanélküli ellátáshoz, valamint a szerzett jogokhoz és előnyökhöz fűződő alapvető jogok veszélyeztetése nélkül), elő kell mozdítania a munka minőségét és a termelésből származó haszon igazságos újraelosztását, és nem szabad lefelé irányuló nyomást kifejtenie a szociális és környezetvédelmi szabványokra;
29. hangsúlyozza, hogy a szociális biztonság fenntarthatósága kezelésének legjobb útja a teljes foglalkoztatás elérésén, a munkavállalók jogainak tiszteletben tartásán, progresszív bérlpolitikán, a migráns munkavállalók teljes integrálásán/legalizálásán, a bevételek egyenlőbb elosztására irányuló politikán, a termelékenység megfelelő ütemű növekedésén és a be nem jelentett munka elleni összehangolt küzdelmen keresztül vezet; úgy véli, hogy fontos biztosítani és növelni a munkáltatók hozzájárulását a szociális biztonsághoz; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy új eszközt találjanak az állami szociális biztonsági rendszerek finanszírozására, például a tőkepiaci tranzakciók speciális adójával, vagy a vállalatok hozzáadott értékén alapuló erőforrás bevonásával;
30. hangsúlyozza egy új szociálpolitikai napirend fontosságát, amelynek céljai a következők lennének:
- i. egy befogadó és összetartó társadalom létrehozása, amelyhez a kiegyensúlyozott foglalkoztatottságot és a munkavállalói jogok tiszteletét előmozdító intézkedések meghozatala szükséges,
  - ii. a nemek közötti egyenlőségen alapuló társadalom előmozdítása, és a hátrányos megkülönböztetés minden formája elleni küzdelem,
  - iii. a felhalmozott vagyon szétosztása az általános jólét javítása érdekében, amelyhez államilag biztosított, mindenki számára elérhető jóléti rendszerekre, és garantált, mindenki számára hozzáférhető kiváló minőségű közszolgáltatásokra – egészségügyi ellátásra, oktatásra és lakhatásra – van szükség,
  - iv. a minden csoport érdekét figyelembe vevő szociálpolitika,
  - v. részvételi demokrácia, mint a különböző szociális és foglalkoztatási politikák alkotóeleme,
31. rámutat, hogy kibővített oktatási és szociális infrastruktúrára van szükség mind a fiatalok, mind az idősek számára, amelybe beletartoznak az élethosszig tartó tanulás, az elfogadható áron kínált gyermekgondozás, a betegápolás és idősgondozás; emlékezteti a tagállamokat a 2002. évi barcelonai csúcstalálkozón vállalt azon kötelezettségükre, hogy 2010-ig a 3 éves kor alatti gyermekek több, mint 33%-a számára bölcsődei helyeket, 3 éves kortól iskolaköteles korig pedig a gyermekek 90%-a számára óvodai férőhelyeket biztosítsanak;

32. hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség megteremtéséhez politikákat kell kidolgozni (pl. egyenlő fizetések, szülői szabadság, hozzáférés a minőségileg jobb állásokhoz), és a munkával töltött élet különböző szakaszaiban jobb feltételeket kell teremteni a munka és a magánélet összeegyeztetéséhez, valamint az oktatáshoz és az eltartottak gondozásához kapcsolódó infrastruktúrák számát növelni kell és javítani kell minőségüket;
33. ismételten hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében tett intézkedések szükségességét, különösen a Szerződés 13. cikkének végrehajtására irányuló, a nők, a bevándorlók és a fogyatékkal élő személyek jogait előtérbe helyező új jogalkotási kezdeményezéseken keresztül; arra is rámutat, hogy erősíteni kell a kapcsolatot az Európai Szociális Alap és a foglalkoztatást és a társadalmi integrációt célul kitűző nemzeti cselekvési tervek között azért, hogy ez utóbbi számára a szükséges finanszírozás rendelkezésre álljon, valamint biztosítani lehessen, hogy a nemzeti parlamentek, az e területeken aktív nem kormányzati szervezetek és a munkaerőpiaci szereplők ténylegesen részt vehessenek a munkában;
34. emlékeztet az új munkahelyforrásokra vonatkozó bizottsági stratégiára, amelyben különösen a közösségi alapú helyi szolgáltatások, közszolgáltatások, szociális szolgáltatások, személyi szolgáltatások, kulturális szolgáltatások és a környezetvédelemmel összefüggő szakmák támogatására fekteti a hangsúlyt; úgy véli, hogy a stratégiának a létrehozott állások minőségére is figyelmet kell fordítania, hogy ne „mini-állások” keletkezzenek;
35. úgy ítéli meg, hogy a bevándorlási politikáknak a bevándorlók sikeres gazdasági és társadalmi integrációját kell támogatnia, ami azután a szociális biztonság fenntarthatóságához is hozzájárulhat; úgy véli, hogy a sikeres bevándorlási politika a tökéletes beilleszkedésre irányuló átfogó és kezdeményező, – szociális, gazdasági és polgári intézkedések egész sorát magában foglaló – stratégia végrehajtásától is függ;

Újabb kutatási, oktatási és innovációs beruházások

36. úgy véli, hogy az ökoinnováció, valamint a kutatás és fejlesztés fontos szerepet játszanak a fenntartható fejlődés általános politikájának megvalósításában, valamint hozzájárulnak a jólét eléréshez és a munkahelyteremtéshez; hangsúlyozza az alap- és alkalmazott kutatás állami finanszírozásának fontosságát e cél elérése érdekében;
37. hangsúlyozza, hogy az expanziós makroökonómiai politikának az ökoinnováció támogatásának irányába kell elmozdulnia, mert a fenntartható fejlődés csak akkor valósítható meg, ha a kereslet-növekedést és a gazdasági növekedést az energia- és nyersanyag-felhasználás határozott csökkenése kíséri;
38. úgy véli, hogy a kutatási és fejlesztési beruházásoknak az életminőség javítását és a fenntartható fejlődés előmozdítását kell céloznia, és hogy a 7. kutatási keretprogramban (2007-2013) a társadalomtudományokat, az információs társadalmat (beleértve az ingyenes és nyílt forráskódú szoftvereket), az egészségügyi ellátást és megelőzést, az élelmiszerbiztonságot, a kémiai anyagok ellenőrizhetőségét, az ökotekológiákat, a fenntartható fejlődéshez kapcsolódó tevékenységeket (a megújuló energiaforrásokat, a környezetbarát mezőgazdaságot és az organikus gazdálkodást) kell előtérbe helyezni;

39. meggyőződése, hogy az EU-nak ezeket a stratégiai prioritásokat az innováció és a kutatási kapacitás megerősítésén keresztül kell megvalósítania, és ebben az összefüggésben sajnálatának ad hangot a decemberi Európai Tanácson a 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi keretben e tekintetben javasolt forráscsökkentések miatt;
40. felhívja a tagállamokat, hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket és bátorítsák a közép vállalkozások, valamint az európai gazdasági fejlődés előmozdításában és a munkahelyteremtésben élen járó 20 millió európai kisvállalkozás innovációs tevékenységét; úgy véli, hogy a KKV-k előnyösebb hozzáférése a 7. kutatási keretprogramhoz kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a KKV-k munkahelyeket tudjanak teremteni;
41. aggodalmát fejezi ki a tudás és a kutatás túlzott mértékű árucikké minősülése miatt, és figyelmeztet annak kockázatára, hogy csak a legnagyobb nyereséget felmutató, piaclehetőségekkel rendelkező alkalmazott kutatás fogja meglátni a napvilágot;
42. hangsúlyozza a népesség általános oktatási és képzési szintje növelésének jelentőségét az innováció előmozdítása és a K+F elősegítése érdekében, és úgy ítéli meg, hogy az oktatásba, a képzésbe és az élethosszig tartó tanulásba való befektetés alapvető fontosságú e célból; úgy véli, hogy az oktatási és képzési rendszerek minőségét meg kell erősíteni az élet különböző részein, a felsőoktatáshoz való hozzáférést pedig elő kell segíteni; hangsúlyozza, hogy a vállalatoknak többet kell befektetniük munkaerejük képzésébe;
43. felhívja a tagállamokat, hogy elsősorban az iskolából való lemorzsolódásra összpontosítsanak általános és középiskolai szinten; úgy ítéli meg, hogy az európai 20%-os lemorzsolódási ráta elfogadhatatlanul magas; felszólítja a tavaszi Európai Tanácsot, hogy tűzzön ki ambiciózus célokat e ráta 2010-ig felére történő csökkentésére; aggódik, hogy a Bizottság által a következő tavaszi Európai Tanácsra elindított javaslatoknak speciális célja az iskolákat elhagyók számára munkahelyek találása a lemorzsolódási ráta csökkentése érdekében;

A koherens energiapolitika felé

44. úgy véli, hogy az energia és az energiaellátás létfontosságú a gazdasági fejlődés és a lakosság jóléte szempontjából; hangsúlyozza, hogy az energia közkinccs, az energiaellátás pedig közérdekű szolgáltatás; sajnálja, hogy a legtöbb nemzeti reformprogram, valamint az éves jelentés az energiapiacok 2007-ig történő liberalizálásának célját részesíti előnyben, ahogy arról a tagállamok a Tanácsban megállapodtak; emlékeztet arra, hogy ez a liberalizáció áremelkedésekhez vezethet és a szolgáltatásnyújtást kockáztathatja;
45. úgy véli, hogy a tagállamoknak és az EU-nak határozott erőfeszítéseket kell tennie, hogy véget vessen a fosszilis üzemanyagoktól való függésének és visszafordítsa a jelenlegi fenntarthatatlan trendet; hangsúlyozza, hogy az ökológiai és a társadalmi fenntarthatóságnak az EU és a tagállamok közbefektetési programjai központjában kell lennie; megjegyzi, hogy a befektetéseket a megújuló energiák népszerűsítése felé kell irányítani, elválasztván a gazdasági növekedést az energianövekedéstől és a forrásfelhasználástól, növelve az energiahatékonyságot és előmozdítva az energiatakarékosságot az energiafogyasztás általános szintjének csökkentése által; úgy véli, hogy a megújuló energiákra való gyors átállás a lisszaboni stratégia középpontjában

kell, hogy álljon és a Hetedik Közösségi Kutatási Keretprogram egyik fő prioritásának kell lennie;

46. úgy véli, hogy a koherens energiapolitika alapvető fontosságú a fenntartható fejlődés szempontjából, ami magában hordozza a fogyasztás csökkenését, a hatékonyság javítását és a megújuló energiák használatát; elismeri, hogy az energiahasználattal kapcsolatos megközelítések megváltoztatása Európa jelenlegi energiafelhasználása mintegy 20%-kal való csökkenéséhez vezethet; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a tavaszi Európai Tanács energiaügyekről folytatandó megbeszélései konkrét cselekvéshez kell, hogy vezessenek az energiatakarékosság és az erőforrás-hatékonyság területén, valamint a megújuló energia további népszerűsítéséhez;
47. hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak jelentős forrásokat kellene a lehető legnagyobb energiatakarékossági potenciál megvalósításába fektetnie, miközben munkahelyeket hoz létre azokban az ágazatokban, amelyek a legtöbbet teljesítik rövid idő alatt, különös tekintettel az építési ágazatra, ami a 25 tagú EU energiafelhasználásának több, mint 40%-áért felelős;
48. tudatában van annak, hogy a hosszú távú energiabiztonság nem lehetséges a megújuló energiaforrásokra való áttérés nélkül, és még nagyobb erőfeszítések megtételére szólít fel annak biztosítására, hogy a megújuló energiaforrásokkal, az azokból nyert elektromossággal, a bioüzemanyagokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatban kitűzött célokat teljes mértékben elérjük; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre ösztönzőket és fektessenek bele a megújuló energiába a megújuló energiával kapcsolatos célokból kiveendő részük teljesítése és túlhaladása céljából;
49. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem olyan gazdasági és szociális lehetőségeket teremt, amelyek segíthetnek a fenntartható fejlődési stratégia alátámasztásában; rámutat a jogilag kötelező érvényű üvegházhatás-csökkentő célok szükségességére; sürgeti a Bizottságot, hogy hangsúlyozza a klímavédelem szükségességét, amikor párbeszédet folytat a nemzetközi partnerekkel, különösen az Egyesült Államokkal, és hangsúlyozza, hogy az EU és a harmadik országok kapcsolata nem maradhat sértetlen az ez ügyben képviselt konstruktív álláspont nélkül;
50. kiemeli az alternatívákkal és az energia, környezetvédelem és mezőgazdaság kölcsönös összefüggésével kapcsolatos meglévő kapacitásokat – a polgárok és életminőségük, valamint az érintett gazdasági ágazatok javára – a fenntartható fejlődés keretén belül; úgy véli azonban, hogy megfelelő egyensúlyt kell elérni az élelmiszer-termények és az energiatermények között, az élelmezési önállóság és biztonság kockáztatásának elkerülése végett;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.